

Con Chín BẾN ĐÒ

Rổ mía ghim vẫn còn hơn phân nửa, con Chín ngược nhìn bầu trời đã về chiều, khách xuống đò đã bắt đầu thưa thớt, con nhỏ nhìn lại rổ mía mà ngán ngẩm. Con Chín buồn cho thân nó, phải chi nó là con trai, tay chân lạnh lẽo thì chắc không phải dầm mưa dãi nắng đêm ngày như vậy, nó nhớ tới đám thằng Sậu, thằng ba Gà, thằng Út mun, mấy đứa nó là con trai, tay ôm thúng cóc, ổi mà vẫn nhẩy xuống xe đò ào ào dù là xe đang chạy. Chiều chiều ngồi tụ tập bên trong quán trà đá, chúng nó đếm tiền, thằng nào cũng được năm bảy chục tới một trăm, chỉ riêng mình con Chín là ít khi nào tới được ba chục, thường chỉ được mười lăm tới hai chục là khá lắm rồi. Con Chín chán nản, ngồi bẹp xuống gốc cây ven đường, thúng mía ghim đặt bên cạnh, mặc cho đám ruồi vo ve bay lượn chung quanh. Con Chín nghĩ mà thương cho thân phận nó, ba mẹ nó đã chết hết, để lại hai chị em nó trên cái cõi đời ô trọc này. Bà con thân thiết cũng từ từ xa lánh nó, giữa thời buổi củi quế gạo châu, lòng nhân đạo cũng chỉ có cái giới hạn của nó. Họ thí cho hai chị em nó năm ba ký gạo rồi thôi, họ còn phải lo cho đàn con nheo nhóc của họ nữa. Con Chín cũng không buồn về chuyện đó, nó chỉ tủi cho hai chị em nó không được quần lành áo đẹp, học hành như những người khác mà thôi. Con Chín ngồi suy nghĩ vẫn vơ một hồi rồi chợt nhớ đến con Sổng chị nó. Nó nghe nói hồi mẹ nó mới có thai lần đầu, bác sĩ nói cái thai quá yếu, sợ hư! Mẹ nó đã khấn vái đêm ngày, đến lúc sinh ra thì đứa bé yếu ớt nhỏ xíu, mẹ nó sợ nó chết nên mới đặt tên cho nó là con Sổng, rồi đến đứa thứ nhì tức là nó, mẹ nó không biết đặt thế nào cho có vần, chẳng lẽ đứa trước là Sổng, đứa sau là ... Chết, nghe không được nên bà đặt tên nó là Chín. Sổng, Chín, nghe cũng hay hay ... Con Chín càng nhớ tới chị nó, nó càng thắc mắc, chẳng biết chị nó làm cái giống gì mà lúc này tự nhiên thấy điệu hẳn ra, tướng tá nẩy nở, áo quần láng cón. Chiều chiều còn bày đặt thoa son phấn, sơn móng tay đỏ chót, đi tới nửa đêm mới chịu về. Mấy đứa tụi thằng Sậu, thằng ba Gà, hay chọc nó là con Sổng đi làm ... gái, nó cũng chẳng biết đi làm gái là cái gì, nhưng nó cũng đoán hiểu một cách mơ hồ là con Sổng làm một nghề gì đó không được đàn hoàng nên người ta mới chọc ghẹo. Giọng thằng Út mun vang lên sau lưng làm con Chín giật mình. - Mấy còn nhiều quá vậy Chín, đưa bớt phân nửa để tao đi bán phụ cho. Con Chín quay lại, thằng Út đã đứng sau lưng nó tự bao giờ. Con Chín cảm động nói: - Bán thấy mẹ từ sáng tới giờ mà chưa được nửa thúng, còn mấy thế nào, bộ bán sạch hết rồi hả? Thằng Út trả lời giọng hảnh diện. - Tao bán bốn năm thúng cũng hết. Thằng Út ngồi xuống, tự động sờ bớt mía ghim trong thúng con Chín qua thúng của nó, rồi đội lên đầu đi thẳng lại phía mấy chiếc xe đò đang chờ qua bắc. Con Chín nhìn theo, lòng nó lâng lâng một xúc động nhẹ. Trong số những đứa trẻ buôn thúng bán bưng ở bắc Mỹ Thuận này, con Chín thấy thằng Út là dễ thương nhất, nó không hay chọc ghẹo người ta và sẵn sàng giúp đỡ cho mấy đứa bạn đồng cảnh.

Con Chín uể oải đứng dậy, đội thúng mía ghim lên đầu rồi lững thững nới gót thằng Út đi xuống bến. Con Sổng biểu thằng Bẩy bồ nó đứng chờ ngoài đầu hẻm, để nó vào

coi con Chín đi bán chưa. Sau khi biết chắc chắn là con Chín đã đi rồi nó mới ngoắc tay kêu thằng Bỏ nó vô nhà rồi đóng kín cánh cửa lại. Thằng Bỏ nhào tới ôm con Sổng đè lên giường liền. Ở cái tuổi mười tám, mười chín, mới biết chơi, hai đứa như hai thỏi nam châm, đứng gần nhau là hít dính cứng ngắc. Thằng Bỏ vừa hôn mà hai tay thì cứ mò mẫm bên trong làn áo mỏng của con Sổng để mân mê đầu vú. Con Sổng cố vùng ra nhưng không được, đành phải xuống giọng năn nỉ. - Từ từ, để tui cởi áo ra đã, coi chừng rách bây giờ. Làm cái gì mà như chó gặm ... cứ vậy. Con Sổng năm nay đã được mười chín, lớn hơn em nó hai tuổi, tuy người nhỏ thon nhưng cũng tương đối có da có thịt. Từ ngày ba mẹ nó thay phiên nhau qua đời. Nó phải xoay sở đủ nghề để sống, từ đi ở đợ đến giữ con cho người ta, chuyển qua nghề gánh nước mướn, rồi đi bán bia ôm ngoài bến bắc. Trong thời gian này nó cặp bồ với một thằng lơ xe hay đến quán nó uống bia. Rồi nó bị phá trình ngay trên chiếc xe đồ mà thằng lơ tối tối hay ngủ để giữ xe. Cái giồng gái mới bén hơi trai, kể từ sau cái đêm hôm đó, gần như đêm nào nó cũng mò ra cho thằng lơ "dốt" nó. Tình nghĩa đang độ mặn mà thì có người báo cho chủ xe biết, ông ta nắm đầu thằng lơ đập cho một trận rồi đuổi nó tuốt về Cà Mau, nổi nghiệp ông cha làm nghề ... ướp ba khía. Con Sổng nằm nhưng nhớ "người tình trăm năm" một thời gian rồi cũng nguôi ngoai. Nó ăn đã quen, nhịn không quen, con Sổng bắt đầu chiều chiều son phấn lạng vòng vòng kiếm thằng khác. Nay thằng này, mai thằng kia, bọn con trai đang điếm coi nó như một thứ bò lạc không hơn không kém. Những lúc nổi hứng, tụi nó xách Honda rề rề đi kiếm con Sổng, đem về thay phiên nhau để "làm thịt". Lúc có tiền thì cho nó vài ba chục, không có thì thôi, "văn nghệ" một buổi cũng đâu có sao. Con Sổng cũng không đòi hỏi, ở cái tuổi như nó, nứng ngày nứng đêm, nứng cả trong giấc ngủ, có thằng chơi là may lắm rồi. Thằng Bỏ leo lên kê môi hôn hít mặt mày nó loạn xạ cho có lệ rồi từ từ xuống tới cặp vú. Gái mới lớn có khác, vú con Sổng dù nhỏ nhưng tròn trĩnh như trái cam sành cắt đôi úp hai bên. Mặt thằng Bỏ kê giữa hai đôi vú con Sổng mà hôn trong khi hai tay nó nắn bóp vú con nhỏ một cách thô bỉ như người ta ... vắt cam. Lại một điều là con Sổng không đau mà lại cảm thấy sướng tê người, hai chân nó cứ thay phiên nhau co duỗi, một chất nhờn từ trong lồn nó ứa ra làm hai cái chân nó cử động có vẻ như bị vướng víu, rít rít. Thằng Bỏ bóp vú nó chán chê rồi sẵn tay kéo cái gối bên cạnh chêm dưới xương khu con Sổng làm người nó bị uốn cong lên. Chiếc mu khum khum lột phớt những sợi lông đen làm con cu thằng Bỏ cương cứng lên như đang giậm dĩa, sẵn sàng đâm bất cứ nơi nào. Con Sổng vừa suýt xoa vừa rên ư ử khi thằng Bỏ xoè bàn tay xoa nhè nhẹ trên mu lồn làm những sợi lông như rối lại với nhau. Con Sổng đã nứng lắm rồi, hai mép lồn nó đã ướt đẫm nhưng khi cu thằng Bỏ rà rà tới mép lồn thì con Sổng cũng còn làm điệu, sàng đít qua một bên để né tránh.

Thằng Bỏ rề cu theo thì con Sổng lại sàng qua hướng khác, lồn con Sổng sàng tới đâu thì con cu cứng ngắc của thằng Bỏ rề theo tới đó, giống như đóa hoa hướng dương, lúc nào cũng xoay về phía mặt trời. Thằng Bỏ bực mình, nó không thích đùa giỡn trong "giờ phút thiêng liêng", nó ôm ngang eo ếch lật sắp con Sổng lại rồi quỳ gối

lên, xốc hai chân con Sổng hồng lên cặp vô eo ếch nó, rồi từ đằng sau, nó đút con cu của nó tới. Con Sổng kêu rên nghe thật thảm thiết, nó càng rên thằng Bảy càng hứng chí, con cu dài và to của nó cứ thụt thẳng cánh vào trong lỗ đấm đũa khí của con Sổng kêu nghe òng ọc. Con Sổng tuy tướng tá nhỏ nhắn, nhưng nếu ai nghĩ nó yếu đuối là lầm to, một mình nó đã từng đấu với bốn năm thằng là thường. Nó cũng không hiểu tại sao nó dâm như vậy, nhưng hể còn chơi là nó còn sướng, mà lúc nó sướng thì khí của nó cứ ầm ỉ ra hoài như không bao giờ dứt. Thằng Bảy biết trước như vậy nên buổi chiều trước khi đến chỗ hẹn với con Sổng, nó đã cẩn thận chạy ra tiệm thuốc bắc mua chai "xây-xập-dì" mà mấy thằng đàn anh nó dạy là thoa vô chũng mười lăm hai chục phút rồi nhập trận là bách chiến bách thắng, chơi cho con Sổng tổn tới già, chơi sao cho ba ngày sau con Sổng ợ lên vẫn còn nghe mùi ... cặc lỏ. Thằng Bảy nạp đã hơn một tiếng đồng hồ rồi mà vẫn chưa thấy nhúc nhích, chẳng hiểu triệu chứng nào cho thấy là nó sắp sửa xuất tinh, cũng may lồn con Sổng liên tục ra khí làm trơn nhớt cái pít-tông của thằng Bảy, chứ nếu không thì chắc là thằng Bảy phải lột dên rồi. Thằng Bảy cảm thấy hơi mỏi mệt, nó lật người con Sổng nằm ngửa ra rồi nằm kề xuống một bên, kéo chân con Sổng ghé qua người nó, tư thế này nó có thể lòn cu từ dưới mà nấc lên. Con Sổng hình như ra khí đã hai ba lần rồi, người nó vừa rả rời vừa sung sướng, hai mắt lơ đờ, hai tay đưa lên tự bóp vú nó. Thằng Bảy vừa nấc, vừa đưa ngón tay cái nhắm ngay hột le con Sổng mà chà lòng vòng, làm con Sổng rên rỉ, người nẩy nẩy như bị điện giật. Đến giờ phút này thì thằng Bảy đã quá mỏi mệt, nó muốn ra cho rồi, nhưng con cu nó vẫn trơ trơ như đá, vững như đồng, nó nấc chậm dần rồi ngưng lại. Con Sổng thật lạ lùng, nãy giờ nó mệt lã như sắp chết, nhìn nó mà thằng Bảy cảm thấy thương hại, nhưng khi thằng Bảy vừa ngưng lại thì con Sổng bật ngồi dậy leo lên mình nó như một xác chết vừa hồi sinh lại, con Sổng cầm cu thằng Bảy chĩa thẳng vào lỗ nó rồi tư trên ngồi phụp xuống kêu nghe cái "ót". Thằng Bảy cứ nằm yên mặc cho con Sổng nhấp nha nhấp nhồm trên mình nó ... Trời chạng vạng tối thì thúng mía của con Chín và thằng Út cũng vừa bán hết. Con Chín hân hoan cầm tiền của thằng Út đưa cho mà cảm ơn rồi rít rôi lật đật đi về. Đêm hôm đó, nó thấy con Sổng chị nó ở nhà, không đi ngựa như mọi hôm, nó cũng chẳng để ý tới chị nó, nó ra sau nhà vo nồi gạo bắt lên bếp rồi ra sông múc nước tắm. Thằng Út mun chờ má nó vừa đi xong là lòn tay vô kẹt vách móc cái bao tiền ra đếm, tổng cộng gần chín trăm đồng, đó là số tiền mà nó đã dành dụm cả năm nay không cho mẹ nó biết.

Từ ngày ba nó mất đi, một tay nó đi buôn bán ở bến bắc đem tiền về nuôi mẹ, nhưng khoảng thời gian sau này, má nó mới bắt đầu đỡ quẻ. Ngày nào cũng vác cái bản mặt xuống xóm dưới điều binh khiển tướng, bà mê tứ xác đến mức độ không còn dòm ngó đến nó nữa. Thằng Út nghĩ mà tủi thân, hai người anh của nó đã vào lính và lần lượt chết cách đây mấy năm, nó là út, không hiểu sao nước da nó đen thui đen thúi nên hai anh nó gọi nó là Út mun, riết rồi quen, ai cũng kêu nó bằng cái tên đó, thằng Út cũng vui vẻ chấp nhận. Đối với nó, Út mun hay Út Trà Ôn, Út Bạch Lan cũng vậy thôi. Má nó cứ mỗi lần thua bài là về hạch sách, hoạnh hẹ nó, thằng Út còn nghe

người ta xâm xì là hình như mẹ nó có bồ bịch lẳng nhăng gì với thằng cha chủ chứa bài nữa, vì vậy mà nó bắt đầu dấu diếm từng đồng để phòng khi cần đến. Thằng Út gói gọn lại gói tiền rồi đút trở vào chỗ cũ, nó ngã người nằm miên man nghĩ ngợi đến con Chín. Trong số những đứa con gái buôn bán ở bến bắc, thằng Út thấy con Chín thật dễ thương, dù không đẹp lắm, nhưng con Chín có vẽ mũm mĩm, lúc nào cũng đưa cái miệng có chiếc răng khểnh cười với mọi người dù là thúng mía ghim vẫn còn đầy ắp. Con Chín không tranh dành, không chửi bới khách khi người ta lựa mía rồi mà không mua, lúc nào nó cũng đắm thắm với cái vẽ chịu đựng, hiền hòa. Thằng Út nhớ tới cái nước da bánh mật của con Chín, không biết có phải vì giang nắng ngày này qua ngày khác hay không mà nước da con Chín có cái vẽ ram rám, nâu nâu khoẻ mạnh, nhất là cặp chân dài thon thả của con Chín trong lớp vải quần mỏng mảnh. Gặp ngày mưa, con Chín cuốn hai mép lưng quần lên hai bên để ống quần khỏi dính bùn sình làm nổi bật cái "mu cao gợi cảm". Thằng Út cảm thấy hai bên thái dương giật giật, người nó lằng lằng như say rượu, bất chợt nó lòn tay vô quần đùi sờ thằng nhỏ đang cục cựa trở mình. Con Chín nhìn số tiền trên tay, rồi nhìn thằng Út nó ngạc nhiên hỏi: - Tiền gì vậy? Thằng Út mỉm cười trả lời: - Chín không cần biết, Út cho thì Chín cứ cất đi, tiền của Út để dành đó, hõng phải tiền ăn cắp ăn trộm gì đâu mà Chín sợ. Con nhỏ ngại ngần trả lại nhưng thằng Út dứt khoát bỏ đi, không cho con Chín có cơ hội trả lại tiền cho nó. Con Chín nhìn theo cái tướng chắc nịch của thằng Út mà lòng dâng lên một cái cảm giác khó tả, nó muốn chạy theo đưa lại, nhưng không hiểu sao nó vẫn đứng yên một chỗ nói với theo. - Tối nay Út ghé nhà chơi, Chín sẽ làm cơm đãi Út. Thằng Út quay lại nhìn nó gật đầu một cái rồi đi thẳng vô quán trà đá bên đường. Con Sống vừa đi khỏi chừng nửa tiếng thì thằng Út tới. Con Chín đã bày sẵn nồi canh chua với hai con cá trê chiên vàng bên cạnh tô nước mắm gừng để đãi nó. Hai đứa nó biết nhau cả chục năm nay rồi, từ cái hồi sáu bảy tuổi cho đến cách đây mấy năm, hai đứa nó cùng buôn bán trái cây theo mùa ở bến bắc, tụi nó vẫn kêu nhau bằng mày tao, nhưng khoảng chừng vài tháng nay, con Chín tự nhiên nhỏ giò, cao lớn, nở nang và đẹp thấy rõ. Đám thằng Sấu, thằng Ba gà bạn nó vẫn thường nhìn con Chín một cách thèm thuồng. Thằng Út cũng thấy điều đó, nó thường tìm mọi cách để được gần gũi con Chín và bắt đầu xưng Út chứ không còn mày tao nữa, con Chín cũng vậy, nó đã nghĩ tới đàn ông từ cái hôm tình cờ về nhà bắt gặp con Sống chị nó đang trần truồng nằm banh càng cho thằng con trai nặc. Cái hình ảnh đó đã ám ảnh làm nó mất ngủ nhiều đêm. Chờ cho con Chín dọn dẹp xong xuôi, thằng Út rủ nó ra sau vườn ngồi dọc bờ sông chơi cho mát, con Chín ngoan ngoãn nghe theo lời, hai đứa đi xuyên qua mấy cây mận xum xuê phía sau nhà. Thằng Út nắm tay con Chín kéo ngồi xuống bên cạnh nó, con Chín mắc cỡ nhưng không muốn rút tay về, nó moi đầu suy nghĩ rồi hỏi thằng Út một câu cho đỡ ngượng. - Chín hỏi thật chứ ... tiền ở đâu mà Út cho Chín cả trăm đồng vậy. Thằng Út trả lời giọng hãnh diện: - Tiền Út để dành mà sao Chín cứ hỏi hoài. Con Chín vẫn không chịu thôi, hỏi tiếp: - Út đã để dành sao còn đưa cho Chín chi vậy? - Tại Út ... thương Chín, thấy Chín buôn bán cực khổ mà không kiếm được bao nhiêu nên Út tặng Chín để ... kỷ niệm. Vừa nói nó vừa vòng tay ôm ngang eo ếch con Chín kéo sát vô

người nó. Con Chín cảm động thật sự, nó cũng cảm mến thằng Út lâu rồi nên không phản đối khi thằng Út đưa tay nâng cằm nó lên mà hôn vào mắt nó. Con Chín nhắm mắt lại tận hưởng cái hôn đầu tiên trong đời. Thằng Út bạo dạn hơn, hôn xuống bờ môi đang hé ra chờ đợi, cái lưỡi con Chín tự động le ra để cho thằng Út tha hồ mà mút. Thằng Út quýnh quáng, đây là lần đầu tiên trong đời nó được ôm hôn một người con gái, hai tay con Chín vòng qua đầu vuốt vuốt tóc thằng Út làm nó càng bạo dạn hơn, nó nắm tay con nhỏ kéo xuống rồi úp gọn lòng bàn tay con Chín vào cu nó đang nằm vắt ngược lên trong quần mà chà lên chà xuống rồi nói: - Út thương Chín lắm ... Con Chín mắt nhắm hít lại như đang tận hưởng giây phút thần tiên, nó trả lời: - Em cũng vậy ... Tay con Chín vẫn xoay vòng vòng chỗ đó hoài, thằng Út tấy vậy nó liền đưa tay xuống mở sợi dây nịt ra kéo mạnh "phọt-mơ-tuy" xuống, Con Chín cũng từ từ đưa bàn tay vào bên trong quần xì lép của thằng Út mà bóp nhẹ con cu đang cương cứng và nóng hổi, bỗng dưng nó rùn mình mấy cái, có lẽ vì đây là lần đầu tiên trong đời nó mới biết cầm cu con trai, con Chín thở thở bên tai thằng Út: - Đây là lần đầu tiên mà em biết được con cu của đàn ông con trai ... anh Út thấy em có bạo lắm không? - Em Chín cứ tự nhiên đi, ba cái vụ này có bạo thì tốt chứ có sao em ... Thằng Út nói xong nó đưa tay lên mở hàng nút bóp trước ngực con Chín. Con Chín thở hổn hển, đưa tay ra nắm lấy bàn tay của thằng Út, nhưng vẫn để yên chứ không đẩy ra, trong lòng con Chín, nó vừa mắc cỡ vừa thích thú với cái cảm giác rờn rợn sung sướng mà lần đầu tiên nó được hưởng. Hai vạt áo vừa bung ra thì hai bàn tay của thằng Út đã vội vã sờ soạng nắn bóp làm con Út vừa kích thích vừa nhột nên cứ rúc đầu vào ngực thằng Út để mặc cho hai bàn tay nó thám hiểm trên vùng đồi núi nhấp nhô của cơ thể nó. Thằng Út vừa xoa nắn vú, con Chín vừa run trong bụng, con Chín còn run hơn cả nó nhưng vẫn không nén được tiếng rên khe khẽ phát ra nho nhỏ trong cổ họng nó. Thằng Út dịu con Chín nằm xuống cỏ, cặp vú săn chắc nhô cao dưới ánh trăng trong trắng nhể nhại, làm thằng Út không kiềm được, nó chồm người nằm đè lên mình con Chín rồi há to cái miệng ngoạm lấy hết phân nửa phần vú của con Chín mà mút tụi bụi, đầu vú con Chín từ từ nở to ra, người nó uốn cong lên vì sướng, hai tay nó bầu lấy mấy đám cỏ dại... - Em đã quá trời anh Út ơi! Hơi thở con Chín dồn dập gấp rút, mặt nó nóng dần lên, tim đập mạnh, máu huyết chảy nhanh hơn, thằng Út biết con Chín giờ đã nứng lắm rồi, nó từ từ thọt tay vô quần con Chín thì đã thấy ướt nhột nhát tự bao giờ. Thằng Út thấy đã chắc ăn, nên nó kéo tuột quần con Chín ra cho khỏi bị vướng víu, hai chân nó từ từ dang rộng ra, thằng Út lần tay xuống dùng ngón trỏ xoay vòng xung quanh hột le con Chín, làm nó chịu hết muốn nổi ... - Anh Út! ... em sướng quá

... Thằng Út vẫn bình tĩnh từ từ thọt ngón tay vào trong lồn con Chín làm nó tê tái cả người, đít nó nhỏng lên, mấy ngón chân quít lại trong khi hai tay con Chín thì rít chặt lấy đầu thằng Út làm nó đau điếng. Con Chín vừa thở hổn hển vừa dang rộng hai chân ra như chờ đợi. Thằng Út run run cầm con cu của nó ấn vô lồn con Chín, nhưng lồn con nhỏ chặt cứng nên cu nó không vô trong được, thằng Út cứ ấn vô lại bị tuột ra mấy lần như vậy, nó biết là con Chín còn trinh nên mới khó khăn như vậy, nó làm bộ

ra giọng ngây thơ: - Em Chín ơi, sao khó quá vậy em? Con Chín mắc cỡ đỏ cả mặt, nó cũng không biết trả lời sao nên nói đại. - Chắc tại cu của Út to quá nên không vừa, em còn là con gái nên lần đầu tiên chắc cũng khó khăn lắm. - Nãy giờ Út làm em Chín có đau không? - Dạ có ... em rất lắm ... nhưng Chín sợ anh buồn nên không dám ... Thằng Út nghe con Chín nói vậy trong lòng nó cũng cảm động lắm, nó trấn an con Chín ngay. - Hồng có sao đâu em Chín, em đừng có sợ, mình rán chút nữa chắc được mà. Nói xong nó tiếp tục cầm con cu đút vào lồn con Chín, nó cố gắng lắm rồi mà chỉ mới lọt vào trong một nửa, con Chín thì cứ bậm môi, nhăn mặt, hai tay ôm cào lên trên lưng thằng Út, hình như nó đang đau đớn lắm, thằng Út cảm thấy càng ngày càng dễ hơn nhờ khí từ trong lồn con Chín tuông ra làm cu nó trơn ướt. Thừa thắng xông lên, thằng Út đánh bạo chổng cu đẩy mạnh một cái lút cán làm con Chín hét lên một tiếng đau đớn. - Ui da! ... trời ơi! chết em rồi anh Út ơi, anh làm cái gì kỳ vậy! em thốn quá ... chết em rồi! ui da! Nó xô bật thằng Út ra, cũng vừa lúc đó những giọt khí ấm từ con cu thằng Út bắn ra từng giọt, từng đợt làm ướt hết cả mu lồn con Chín. Con Chín vừa khóc ẩm ức vừa đưa tay bụm lồn làm thằng Út sợ hãi, lẳng lặng mặc lại quần áo rồi bỏ đi một nước không kịp ngó đầu lại. Con Sống đã thật sự bước chân vào chốn lầu xanh, ban đầu nó chỉ đi ngựa, kiếm trai để thỏa mãn cái máu dâm dăng của nó mà thôi, nhưng sau cùng nó nghe lời mấy đứa bạn xúi giục, "thà là vô động làm gái còn có tiền xài, chớ bộ lồn chùa hay sao mà để tụi nó chơi không". Con Sống thấy có lý nên đi theo bọn nó vô động xin việc. Thấy tướng tá con Sống có vẻ ngon cơm, Tú bà đồng ý và còn có phần ưu đãi nó. Bà ta thường hay giới thiệu với khách, con Sống là ... em mới. Con Sống kiếm khá bộn tiền, nó bắt đầu lên quần, lên áo trông sang như ... dĩ. Rồi nó cũng không nghĩ tới việc trở về thăm hỏi con Chín em nó nữa, nó ăn ở tại động luôn cho tiện việc dụ dỗ. Việc con Sống bỏ nhà đi chẳng những không làm cho con Chín buồn, mà trái lại nó còn mừng thầm trong bụng. Con Chín chẳng sợ gì chị nó, nhưng có con Sống ở nhà nó cũng hơi lo ngại. Chính mắt nó đã từng thấy con Sống dẫn bồ về nhà bao nhiêu lần, nhưng nó là em, nó không có quyền ngang nhiên như vậy. Sau cái đêm bị thằng Út phá trinh ngoài bờ sông, người con Chín đau rất vài hôm rồi bỗng nhớ thằng Út đến nẫu người, nó thềm cái bàn tay xoa nắn đầu vú nó, thềm cái hơi con trai và thềm cái cảm giác lúc nằm banh háng cho thằng Út đút con cu vô mà nghe tê điếng cái cảm giác vừa đau đớn, vừa sung sướng rần rần trong cơ thể. Con Chín càng nhớ đến thằng Út, người nó càng rờn rợn cái cảm giác nôn nao khó tả. Nó phân vân không hiểu tại sao thằng Út cứ lánh né như là sợ phải đối diện với nó. Con Chín quyết định phải đi gặp thằng Út ngay, nó không tha thiết đến thúng mía ghim nữa. Thằng Út từ nhà con Chín chạy thẳng về nhà nó, nó cảm thấy hạnh diện với sự khám phá lần đầu tiên của cuộc đời nó và con Chín. Thằng Út cảm thấy đầu cu nó bị đau thốn. Nó đi mau về đến nhà. Má nó lại đi đánh bài như mọi hôm, thằng Út mừng rỡ ra sau bếp lấy ngọn đèn thấp thật sáng rồi tuột quần ra coi, nó hoảng hốt thấy con cu nó lợn cợn máu, thắm đỏ chiếc quần xà lỏn trong người. Thằng Út bủn rủn tay chân lo sợ, nó chạy thẳng ra sông tắm rửa kỳ cọ và giặt cái quần xà lỏn. Từ trong thâm tâm thằng Út, nó thấy cái cảm giác lần đầu tiên được đút cặc vào lồn một người con gái,

mà lại là gái còn trinh, dù làm nó đau thốn nhưng thật là tuyệt diệu, cái cảm giác không thể nào đem so sánh với cái gì khác được. Nhưng rồi nó lại lo sợ, nó hiểu một cách mù mờ là nó đã phá trinh con Chín, đã làm người nó yêu thương đau đớn đến 'tét lồn chảy máu". Thăng Út càng nghĩ càng thấy lo sợ, nó nghĩ là con Chín ghê tởm, khinh khi, oán hận nó nên cứ lấm lét, thấy con Chín ở đâu là nó lảng đi nơi khác ... Thăng Út vừa ngồi xuống kê ly trà đá thì con Chín cũng vừa bước vô. Thăng Út ngượng ngùng cười với nó mà mắt không dám nhìn thẳng vào mặt con Chín, nó nói trống không. - Uống trà đi. Con Chín nhoẻn miệng cười làm thăng Út an tâm, nó tự động kéo chiếc ghế đầu ra ngồi bên cạnh thăng Út rồi nói luôn. - Sao thấy Út lạ lạ, bộ ... có mèo rồi hả? Thăng Út ngạc nhiên, trợn mắt nhìn lại con Chín trả lời. - Đâu có, mèo chuột gì đâu. - Sao Út gặp Chín là tránh xa vậy, bộ chán chê rồi hả? Thăng Út thật tình trả lời. - Tại Út ... sợ Chín giận nên không dám gặp. Con Chín mở lời dùm nó. - Chín đâu có giận hờn gì đâu, Chín vẫn ... thương Út mà. Thăng Út mừng run trong bụng làm ly nước trà trên tay sóng sánh. - Thiệt hả, Út cũng nhớ Chín muốn chết mà không dám tới. Con Chín biết thăng Út còn khờ hơn nó nên khuyến khích. - Vậy thì bây giờ Út lại nhà Chín chơi đi, nhà hồng có ai đâu, bà Sóng đi bụi đời luôn rồi. Thăng Út mừng rỡ lật đật cầm ly trà uống một hớp thật lớn, nó đứng lên đi thẳng lại quầy trả tiền, xong lốt tót đi theo con Chín thẳng về hướng dãy nhà cặp bờ sông. Cánh cửa vừa khép lại là bao nhiêu thương nhớ, háo hức trong lòng hai đứa tuôn trào. Chúng ôm nhau ngã vật trên chiếc giường cây củ kỷ, tay chân sờ soạng tứ tung. Thăng Út hôn liên tục vào mặt vào mũi làm con Chín vừa ngộp vừa khoái, nó cười rúc rích như chuột trong vòng tay thăng Út. Con Chín tự động đưa tay lên giạt hàng nút bóp trên áo nghe lách cách rồi vén cao áo lên tới cổ, phơi bày cặp vú trắng ngần, giống y như hai cái bánh bao trong lồng kiếng mà mấy chú ba tàu hay đẩy xe đi bán ngoài bến bắc. Thăng Út cúi đầu xuống mà hôn lên cặp bánh bao đáng yêu đó. Con Chín trăn người khi bờ môi thăng Út đụng đến cái núm, thà là nó chưa biết mùi thì thôi, đằng này nó chỉ mới vừa thử qua một lần ngoài bờ sông, bắt đầu biết thêm biết nhớ thì thăng Út trốn biệt, mãi đến hôm nay mới tái ngộ, thì thử hỏi làm sao con Chín không nôn nao sao được. Đôi tay thăng Út giống như những cái chân nhện nhện bò trên người nó, và khi vừa bò xuống quá lỗ rún thì con Chín cảm thấy dâm thủy nó bắt đầu chảy ứa ra. Gái mười bảy có khác, chỉ cần có hơi đàn ông là con Chín đã bủn rủn tay chân, sải người nằm buông xuôi chờ đợi. Thăng Út lần này không vội vã, không run sợ như trước nữa, nó đã được mấy đàn anh ngoài bến xe giáo dục, cứ chầm chậm từng bước đưa con Chín đi tìm những khoái cảm thần tiên. Thăng Út cứ vờn con Chín như mèo vờn chuột, mãi cho đến khi hai mép lồn con nhỏ đã ướt đầm dục tình nó mới đưa đầu con cu đang cương cứng mà kéo rà từ dưới đít con Chín lên tới mòng đóc rồi lại kéo trở xuống, khiến người con Chín cứ dợn lên như sóng biển. Nó chờ tới lúc con Chín chịu hết nổi phải vừa rên vừa năn nỉ nó mới chịu cho "tốt đầu dí vô cung". Con cu thăng Út đâm sâu vô lồn con Chín ngọt sớt, con Chín thét lên một tiếng sung sướng tột độ, người nó giật như bị kinh phong... - Sướng quá Út ơi! Thăng Út cho đầu cu ra khỏi miệng hang rồi lại từ từ đút vào, nó không cho cu nó vào sâu trong lồn con Chín mà cứ thông thả cho vào

trong được phân nửa thì lại kéo đầu cu ra, làm con Chín ảm ức muốn điên, con Chín đưa hai tay ôm choàng ra sau lưng thằng Út kéo sát vào người nó và nói: - Nắc mạnh lên đi Út ... Thằng Út nghe con Chín nói ra vẻ thảm thương thấy cũng tội nghiệp nó vừa nắc vừa nói: - Út nắc mạnh đây, Chín dễ thương quá ... đẹp quá, Chín có sướng không? - Chín sướng lắm ... đã lắm, đừng ngừng nghe Út. Thằng Út nắc con Chín tui bụi hình như không biết ngừng là gì, tiếng va chạm ra vào của hai dương vật kêu nghe ành ạch, làm thằng Út càng hứng tình hơn, nó nắc con Chín hết kiểu này rồi tới kiểu khác, hai đứa nó vừa trải qua một cơn khoái lạc tột đỉnh, mà chắc chắn trong đời hai đứa chưa bao giờ có. Con Sống làm trong động dậu được chừng ba tháng thì phải lòng thằng Tí ma cô, cái nghề làm đĩ luôn luôn phải tiếp xúc với đủ mọi hạng người, học sinh có, con nhà giàu cũng có, cho nên đám bạn đồng nghiệp của nó đứa nào cũng cặp bồ với một thằng ma cô để nương tựa. Ngoài những giờ phải tiếp khách, con Sống về ở với thằng Tí như kiểu vợ chồng hờ. Thằng Tí xuất thân từ một gia đình thợ thuyền, ba nó làm nghề đóng ghe ở bến bắc, suốt đời ông lam lũ để lo cho thằng con trai duy nhất của ông ăn học nên người. Nhưng thằng Tí không thích học bằng đi theo mấy thằng du đảng giục dọc ngoài bến xe. Nó cảm thấy nó có uy với cái đám lu bu ngoài bến bắc khi nó đi cặp kè với bọn anh chị. Hình ảnh mà nó mơ mộng là sẽ trở thành một đàn anh khét tiếng, dưới tay có cả đám đàn em hô đám là đám, hô chém là chém. Thằng Tí đêm ngày mơ tưởng là trước sau gì nó cũng sẽ trở thành một đàn anh cao cả, nó về nhà gom góp hết mấy lượng vàng mà ba nó dấu trên mái lá rồi đi bụi đời luôn, khi mấy lượng vàng đã tiêu tan thì thằng Tí cũng vừa bị ghiền xì ke. "Bần cùng sanh đạo tặc, không ăn cắp vặt lấy cặc gì ăn" Thằng Tí bắt đầu đi chôm chĩa, uy hiếp mấy bạn hàng đi sớm về khuya một mình rồi từ từ leo lên tới cái chức ... ma cô. Đêm ngày nó trực ở động đĩ, chờ thằng nào không tiền mà đi chơi sáng là nó ra tay, khi gặp những ông khách dữ dằn, đánh đập chị em ta là thằng Tí không ngần ngại cầm dao bay tới can thiệp. Hai đứa sống chung mới ba tháng thì con Sống cảm thấy cơ thể nó bất bình thường, người rả rượi, tay chân chậm chạp, hay ụa mưa khời khời và bắt đầu thèm chua. Chuyện có bầu đối với chị em ta là một tai nạn nghề nghiệp mà khó tránh khỏi. Thằng Tí đưa con Sống đến nhà thương thí khám, sau khi thử thổ, bác sĩ xác nhận là con Sống đã có thai được ba tháng, nhưng cái thai rất yếu, có lẽ vì thằng Tí chích xì ke nhiều quá nên bị ảnh hưởng. Hai đứa nó bàn nhau đi phá, mà không phá cũng không được. Cái nghề làm đĩ mà mang cái bụng thè lè thì làm sao có khách, rồi đẻ ra thì ai nuôi, lấy cái gì sống trong thời gian này, hai đứa nó bàn tới bàn lui mất hết gần mười phút rồi đi đến quyết định phá thai. Mới sáng sớm, phòng mạch bác sĩ Rô đã nườm nượp khách đến viếng, đa số là các bà các cô thuộc vào loại trốn chúa lộn chồng, xen lẫn vào đó còn có một số chị em ta đến chích Penicilline trị bệnh lậu. Thật ra ông Rô không phải là bác sĩ, cái ngày còn trẻ, bị động viên vào lính, ông Rô lo sợ phải cầm súng ra tác chiến nên lo tiền, chạy chọt để được vào làm "tà lọt" một thứ sai vặt trong ban quân y của đơn vị, sống lâu lên lão làng, ngày mãn lính trở về ông cũng biết lem nhem một số tên thuốc thông dụng như Chloroquine trị sốt rét, Optalidon trị cảm cúm, nhưng rành nhất có lẽ là mấy cái loại trụ sinh mà ngày trước ông hay chôm chĩa để

bán ra ngoài. Rồi thời thế tạo anh hùng, ông Rô cho vẽ đại một chữ thập đỏ treo trước cửa nhà rồi đề thêm mấy chữ. "Y tá, chích thuốc theo toa bác sĩ". Không ngờ dân chúng ở cái xóm nghèo dọc bờ sông Mỹ Thuận sùng bái; coi ông như một đấng cứu nhân độ thế được trời biệt phái xuống để giúp đỡ dân lành lỡ mang bệnh lậu. Được một điều là ông Rô chữa bệnh rất mát tay, lậu mũ, lậu ké, mồng gà hoa khế, cù đĩnh thiên pháo gì ông cũng chích cho một mũi Lyncosin là dứt nọc. "Hữu xạ tự nhiên hương". Dân chúng quanh vùng chiếu cố đến ông ngày một đông, hạ sĩ Rô ngày nay tự nhiên được mọi người gọi là bác sĩ Rô một cách kính cẩn. Đôi khi ngồi một mình bên chai rượu tây loại đắt tiền ông Rô nghiền ngẫm lại cuộc đời mình, ông nghĩ có lẽ ngày xưa ba ông qua đời, tình cờ được chôn trúng mạch rồng hay mạch lươn gì đó mà ngày nay ông phát hoạch tài khơi khơi.

Thừa thắng xông lên, ông Rô cho cất thêm một căn phòng nhỏ bên hông nhà, đặc biệt dành riêng cho dịch vụ phá thai. Thường thì sau khi nạo thai xong, nạn nhân vừa đau đớn vừa mất sức phải nằm lại ít nhất cũng từ nửa buổi tới một hai ngày mới ra về, trong thời gian này bệnh nhân sẽ được nghỉ ngơi tại căn phòng nhỏ đó. Em nào lỡ dại mang bầu, đã uống nước rau răm, ăn đu đủ đục mà cái thai vẫn ngoan cố không chịu ra thì cứ đến với ông. Căn nhà nhỏ của ông Rô ngày nay đã trở thành một bệnh xá nhỏ nhỏ chuyên trị bá bệnh. Con Sống chờ cho vắng khách rồi mới rón rén bước vô, nó kê khai rành mạch tỉ mỉ từng chút cho bác sĩ Rô nghe rồi nhờ bác sĩ giúp đỡ dùm. Sau khi khám xét trong ngoài xong xuôi, ông Rô bóp trán ra chiều suy nghĩ, mà ông Rô đang suy nghĩ thật, ông đang tính trong đầu coi ... chém con nhỏ này bao nhiêu tiền. Thường thì ông Rô tính tiền theo kiểu "coi mặt đặt tên". Giàu tính khác, mà nghèo thì tính khác, người giàu mà tính rẻ thì uổng, còn nghèo mà tính đắt thì mất mối. Ông Rô đã từng gặp nhiều trường hợp bệnh nhân chê mắc, đón xe lôi lên nhà thương thí trên tỉnh, vừa khỏi tốn tiền vừa chắc ăn. Sau khi cò kè bớt một thêm hai, hai bên ngã giá, ông Rô đưa con Sống qua căn phòng "hồi sức" chờ đợi, ông hứa sau khi khách đến khám bệnh ra về hết ông sẽ giúp đỡ cho. Con Sống bước vô căn phòng mờ mờ tối mà rờn rợn trong người vì lo sợ. Trong phòng đã có sẵn một người nằm, tấm drap trắng phủ dài từ cổ xuống đến chân như một xác chết chưa chôn. Nạn nhân nằm thoi thóp, mắt nhắm nghiền, hai mắt thụt sâu. Ông Rô bảo nó cứ tự nhiên đừng lo sợ. Ông ta bảo "con nhỏ đó cũng mới phá thai xong". Đồng bệnh tương lân, con Sống cảm thấy thương hại cho người đồng cảnh, con Sống bước tới gần nạn nhân định hỏi thăm vài câu xã giao. Trong bóng tối lờ mờ của căn phòng, con Sống nhận ra người nằm đó là ... con Chín em nó.

Hết

Khoa Nguyễn